

Mei 2018

Weekthema: 'De kerk als familie'

Maandag

Gegeven aan elkaar

Lezen: 1 Timotheüs 5:1-8

Paulus vindt het nodig een aantal concrete voorschriften aan Timotheüs door te geven. Die voorschriften betreffen de onderlinge verhoudingen in de gemeente. De apostel heeft oog voor personen van diverse leeftijd binnen de gemeente. Hoe gaan we in de gemeente van Christus met elkaar om? Hoe is onze omgang met ouderen? Eren we hen? Behandelen we hen met respect? Hebt u hun wijsheid wel eens opgemerkt? Bent u bereid naar hen te luisteren? Een aparte categorie vormen de weduwen. Zij zijn degenen die weten wat verdriet en eenzaamheid is. In de tijd van de Bijbel waren ze vaak een prooi van verachting en misleiding. Ze moeten echter geëerd worden, schrijft Paulus. Wat kan een alleenstaande moeder het moeilijk hebben. Ze weet wat het is om wakker te liggen van verdriet en zorg. Laat haar omgeving haar dragen. Wie aan deze nood voorbijgaat, toont dat hij of zij niet een ware gelovige is. Die is, aldus de apostel, nog erger dan een ongelovige. Maar, de wereld mag het zien wat het betekent dat mensen aan elkaar gegeven zijn. Degenen die buiten zijn mogen het weten dat in de gemeente van Christus de één de ander uitnemender acht dan zichzelf. Ben jij dat voorbeeld?

Dinsdag

Eensgezind

Lezen: 1 Petrus 3: 8-12

Dat is het woord dat in de serie aansporingen als eerste valt. Na de vermaningen aan slaven, getrouwde vrouwen en getrouwde mannen, richt de apostel zich nu weer tot alle lezers. En het eerste wat hij namens zijn Zender doorgeeft is: 'Wees in de gemeente eensgezind.' Alle vermaningen die daarna volgen vallen hieronder eensgezindheid is klaarblijkelijk beslissend. Waarom? O, dat is helder. Zoals het bij de eerste christenen was is het nog steeds: de satan strooit het zaad van twist en tweedracht overvloedig rond in de kring van Gods volk. Bovendien geldt voor onze tijd als extra argument dat in onze dagen het individualisme

hoogtij viert. Alle reden dus om te beseffen hoezeer Góds Geest anders is. Die Geest werkt toe naar eenheid en eensgezindheid in de kring van broeders en zusters. En dat doet Hij vooral door te verbinden aan de Heere Jezus. Dan is eensgezindheid in de gemeente niet alleen een kwestie van gevoel. Of een belijdenis van de mond. Maar vooral een zaak van de daad; een eensgezindheid die uitkomt in daadwerkelijk meeleven en daadwerkelijke hulp. Je zegt misschien: 'Mooie woorden. Maar wat merk ik er van in de praktijk?' Zullen we de vraag omkeren? Wat merken anderen aan jou?

Woensdag

Doe gewoon

Lezen: Romeinen 12: 3-5

De apostel spreekt hier ambtshalve, in de naam van zijn Zender. Letten we erop dat hij zich niet op eigen kwaliteiten beroept, maar alleen op de hem gegeven genade. Dat is het geheim van zijn gezag, ook voor lezers van nu. Wie van dezelfde genade leeft, herkent en erkent in het bevel van Paulus. Het spreken van de HEERE Zelf. Hij geeft hier een waardevolle vermaning aan al wie een met Christus opgewekt nieuw leven mag kennen. Hij waarschuwt ervoor met je hoofd in de wolken te lopen. Om niet te groot en te hoog van jezelf te denken, zeker niet ten opzichte van anderen in de gemeente. Het is vaak heel moeilijk om jezelf als heus niet zo'n bijzondere christen te zien en een andere broeder of zuster in de gemeente hoger te achten dan jezelf. Iedere gelovige is uniek; wij behoeven onszelf en onze bekeringswijze of geloofsbeleving niet als maatstaf voor anderen te nemen. Wees maar nuchter, nederig en eenvoudig gelovig, wil Paulus zeggen. Ieder heeft zo zijn of haar eigen aanleg en gaven, karakter en levensweg, geloofsdiepgang, geloofszekerheid en geloofskracht. Dat heeft God aan ieder verschillend gegeven. Erken dat dan ook. Er behoeven in de kerk ook niet op elkaar te lijken als twee druppels water. Als het maar de echtheid van de Geest in zich heeft.

Donderdag

Echte filadelfia

Lezen: Romeinen 12: 9-10

Paulus bedoelt met dit woord de liefde zoals zij in de gemeente behoort te functioneren. Een liefde die alleen kan voorkomen uit de liefde van God voor zondaren. En die werkzaam moet zijn in de gemeente. Als er nu ergens in deze wereld vol haat en nijd een plaats is waar iets van de hemel merkbaar kan zijn, dan is het toch in de gemeente van Christus? Het is echte liefde, zonder opsmuk. Niet om er de voorbeeldige christen mee uit te hangen en met een verborgen verwachting van complimenten. Met de afkeer van het kwade zal Paulus wel het verfoeien van deze kwalijke instelling bedoelen. En met het aankleven van het goede de mentaliteit van waaruit alle handelingen voorkomen, waartoe hij in de volgende verzen gaat aansporen. Bijvoorbeeld dat ik een ander gemeentelid hoger aansla dan mijzelf en dat ook laat blijken. Zijn zulke dingen niet te hoog gegrepen voor een doorsnee gemeente? Ach, we moeten maar niet op ons niveau letten en niet uitgaan van onze liefde voor God en voor Christus, maar andersom: we moeten bidden om oog en hart te krijgen voor Zijn hemelhoge en hellediepe zondaarsliefde. Dan gun ik die toch mijn broeders en zusters ook en dan wandel ik toch met hen in het licht en de kracht van deze liefde?

Vrijdag

Eén lichaam, vele leden

Lezen: 1 Korinthe 12: 12-20

Wat zit ons menselijk lichaam wondermooi in elkaar. Het toont aan alle kanten het kenmerk van de Schepper. Niets is overbodig; in een prachtig samenspel functioneren de leden van ons lichaam. Dat is een spreken beeld van de gemeente als lichaam van Christus. In en met Hem is dat lichaam gegeven. We zullen daarvan alleen een levend lidmaat zijn als we worden ingelijfd in de gemeenschap van Christus; ondergedompeld in de Heilige Geest (vers 13). Immers, door ons deelgenootschap aan Adam zijn we het tegenovergestelde van een goed functionerend lichaam. Namelijk onderlinge haat, nijd, afgunst, tweedracht. Maar door 'de omdoping' door de Geest krijgen we, in verbondenheid aan Christus, een band met elkaar. We krijgen elkaar nodig. Dan hangt een gemeente niet als los zand aan elkaar, maar wordt de eenheid in Christus beleefd en de verantwoordelijkheid voor elkaar gevoeld. Verschillen zijn dan geen struikelblokken meer, maar bouwstenen. Neem jij zo jouw plekje in? Je hoeft niet de gave van de ander te hebben. Met wat de Heere je schonk, hoe gering het ook lijkt, mag je het geheel dienen. Zullen we daarin trouw zijn? 'Jij in jouw klein hoekje, en ik in 't mijn'.

Zaterdag

Zonder de liefde; niets

Lezen: 1 Korinthe 13: 1-3

Er zal misschien wel geen woord zijn dat zoveel gebruikt én misbruikt wordt als het woord 'liefde'. Er moet heel wat voor 'liefde' doorgaan wat het in wezen niet is. In dit 'hooglied van de liefde' is het anders. Het is een liefde die haar oorsprong vindt in de drie-enige God. De liefde van de Vader van eeuwigheid af, geopenbaard in het zenden van Zijn Zoon en uitgestort in het hart van zondaren, door de Heilige Geest. Weet je daar persoonlijk ook van? Daar ben je zelf bij; dat gaat dwars door je heen! Die liefde uit zich in wederliefde tot God en in een hartelijke liefde tot elkaar. En daar zat het nu juist op vast in Korinthe. Men was op zichzelf gericht en verhief zich op de bijzondere gaven die men ontvangen had, vooral de tongentaal. Wie in de gemeente niet tot zo grote hoogte gestegen was, werd met minachting bekeken. Kijk, dan zit er iets grondig fout. Dan functioneert de gemeente niet als het lichaam van Christus. Het is de toon die de muziek maakt. En als de toon van de ootmoedige en zichzelf gevende liefde ontbreekt, is de muziek van het hele gemeente-zijn vals. Als ik de Heere niet bedoel en het welzijn van mijn naaste niet zoek, ben ik met al mijn zogenaamde 'gaven' helemaal niets. Dan mag ik in het Koninkrijk van God zelfs geen naam hebben.

Zondag

De familie van Jezus

Lezen: Markus 3: 28-35

De moeder, broers en zusters van Jezus willen Hem roepen. Jezus heeft dus ook zusters gehad. Jezus antwoordt niet: moment, ik kom er aan. Hij wijst op de schare mensen om Hem heen en zegt: kijk, daar staan mijn moeder, broers en zusters. Jezus bedoelt dit niet onvriendelijk. Hij geeft aan dat bloedverwantschap in het Koninkrijk niet doorslaggevend is. Er is een band, die nog sterker is: de band aan Christus zelf! Jezus geeft ook een kenmerk van die familie aan. Het zijn allen, die de wil van God doen. En het eerste in de wil van God over ons is dat we zullen geloven in de Heere Jezus Christus als de van God gegeven Zaligmaker

en Middelaar. Dan staat op nummer één in ons leven het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, de vergeving van zonden en de dagelijkse vernieuwing van ons leven. Familiebanden vanwege bloed en afkomst zijn niet onbelangrijk, maar zij kunnen ons niet behouden. Wie door een oprecht geloof aan Christus zijn verbonden, zijn familie van elkaar. Dan is er ook de liefde tot elkaar. Maar hoor ik daar bij? Met alles wat er mis is bij mij? Hoor wat Jezus zegt: er is geen kwaad zó erg of er is bij Mij vergeving en nieuw leven. Wie dát bij Jezus zoekt, en telkens wéér zoekt, doet precies wat God wil!